

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

PL. ÚS 56/07-51

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. októbra 2008 v pléne zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Jána Auxta, Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Sergeja Kohuta (sudca spravodajca), Jána Lubyho, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej a Rudolfa Tkáčika o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade ustanovenia § 21 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, za účasti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vlády Slovenskej republiky ako vedľajšieho účastníka, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, takto

r o z h o d o l :

Návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 29. novembra 2006 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) doplnený podaním z 22. mája 2008 na začatie konania o súlade ustanovenia § 21 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „napadnuté ustanovenie“) s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Uznesením ústavného súdu č. k. PL. ÚS 56/07-9 zo 16. mája 2007 bol návrh navrhovateľa na začatie konania o súlade právnych predpisov prijatý na ďalšie konanie v celom rozsahu.

Ústavný súd z dôvodu, že navrhovateľ v podaní z 30. júla 2007, ako aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a vláda Slovenskej republiky v podaní doručenom ústavnému súdu 31. augusta 2007 vyslovili súhlas s tým, aby v zmysle § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, rozhodol o návrhu navrhovateľa na neverejnom zasadnutí na základe písomných stanovísk účastníkov a listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

II.

Navrhovateľ požadoval vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil nesúlad napadnutého ustanovenia s označenými článkami ústavy a dohovoru, a to na základe toho, že „ustanovenie § 21 písm. a) vyhlášky č. 288/1995 Z. z. v znení vyhl. č. 141/2008 Z. z. je

v zrejmom rozpore s princípom právneho štátu ustanoveným v článku 1 ods. 1 Ústavy, ako jedným zo základných ústavných princípov a so základným právom na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy, ako aj s článkom 6 ods. 1 Dohovoru, lebo pri súčasnej právnej úprave nemá účastník exekučného konania možnosť získať fotokópie z exekučného spisu za úhradu primeraných (vecných) nákladov obdobne, ako to upravuje Občiansky súdny poriadok v § 44 ods. 1, podľa ktorého majú účastníci a ich zástupcovia právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov.

Podľa ustanovenia § 21 písm. a) cit. vyhlášky musel účastník exekučného konania zaplatiť súdному exekútorovi sumu 100 Sk a od 1. 5. 2008 sumu 20 Sk za jednu stranu odpisu, resp. fotokópie z exekučného spisu. Náklady účastníka exekučného konania za vyhotovenie fotokópií dokumentov z exekučného spisu v rozsahu napr. 100 a viac strán, potom predstavujú niekoľko tisíc až desiatok tisíc slovenských korún. Celý úkon exekútora pritom spočíva len vo vyhotovení fotokópií dokumentov. Uvedená suma za jednu stranu odpisu, resp. fotokópie z exekučného spisu je neúmeraná a neprimeraná, a pre účastníkov exekučného konania predstavuje prekážku prístupu k súdu a k spravodlivosti a je aj niekoľkonásobne vyššia než suma účtovaná podľa § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, hoci exekútor má pri výkone exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa a plní úlohy štátneho orgánu.

Keďže exekútor sa podieľa na výkone súdnej moci v zmysle článku 142 ods. 1 Ústavy, a teda je štátnym orgánom obdobne ako všeobecný súd, je nedôvodné a nelegitímne, aby poplatok účtovaný účastníkovi exekučného konania podľa § 21 písm. a) vyhlášky o odmenách a náhradách súdnych exekútorov za jednu stranu odpisu, resp. fotokópie z exekučného spisu, bol niekoľko násobkom poplatku účtovaného účastníkovi súdneho konania podľa § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, hoci účastník exekučného konania a účastník súdneho konania vyhotovovaním odpisov, resp. fotokópií zo spisov realizujú identické ústavné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. právo na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.

Uvedená právna povinnosť účastníka exekučného konania zaplatiť exekútorovi poplatok vo výške 20 Sk za jednu stranu odpisu, resp. fotokópie z exekučného spisu,

predstavuje neprimeranú prekážku v prístupe na súd, ktorá obmedzuje právo na prístup k súdu v jeho podstate. Pre mnohých účastníkov exekučného konania môže predstavovať táto povinnosť až prekážku neprekonateľnú.

Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo na prístup k súdu. Právo na prístup k súdu zahŕňa zákaz vytvárať neprimerané prekážky v prístupe na súd. Tento zákaz, okrem iného, vyžaduje od štátu, aby nevytváral procesnoprávne podmienky sťažujúce prístup na súd, ktoré by marili účel práva na súdnu ochranu.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu je potrebné konštatovať, že § 21 písm. a) vyhlášky č. 288/1995 Z. z. v platnom znení nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, vetou prvou, čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovorom.“

Ministerstvo spravodlivosti vo vyjadrení navrhlo nevyhovieť návrhu generálneho prokurátora, pretože „*Zníženie odmeny súdneho exekútora za vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisu v ustanovení § 21 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov vykonané vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 141/2008 Z. z. s účinnosťou od 1. mája 2008 bolo reakciou na predmetné podanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Pri modifikácii výšky odmeny súdneho exekútora za vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisu zo 100 Sk na 20 Sk za každú aj začatú stranu textu sa sledoval legitímny cieľ – odstrániť dovtedajšiu neúmernosť a neprimeranosť dotknutej sadzby, tak aby nepredstavovala pre účastníka exekučného konania neprimeranú prekážku v prístupe k súdu a to pri rešpektovaní faktu, že súdny exekútor riadi činnosť exekútorského úradu, ktorý v jeho mene plní úlohy spojené s odborným organizačným a technickým zabezpečením exekučnej činnosti.*

... Sadzba ustanovená v § 21 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov by mala vyvážené reflektovať na priemerný hodinový zárobok zamestnanca súdneho exekútora, ktorý v praxi najčastejšie vyhotovuje fotokópie dokumentov z exekučného spisu, priemerný čas vynaložený na túto činnosť, priemerné náklady spojené s prevádzkou kopírovacieho zariadenia a zároveň viesť účastníkov exekučného konania

a ich právnych zástupcov k tomu, aby vo svojej žiadosti o vydanie fotokópie zo spisu upresnili, o ktoré konkrétne dokumenty majú záujem (malo by ísť o podstatné rozhodnutia vydané v exekučnom konaní).

... Priemerný náklad spojený s vyhotovením prvej strany fotokópie z exekučného spisu predstavuje 38,78 Sk, pričom priemerná mesačná mzda zamestnanca súdneho exekútora 21 000 Sk + odvody do fondov = 28 390 Sk; priemerná mzda pripadajúca na 15 minút = 35,50 Sk; priemerné prevádzkové náklady kopírovania prvej strany (papier, toner, nájom, el. energia) = 3,28 Sk.

... Ak bolo podanie urobené elektronicky a podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, súd si bude účtovať za vyhotovenie rovnopisu takéhoto podania a jeho príloh vrátane rovnopisov, ktoré sa budú doručovať účastníkom konania súdny poplatok vo výške 2 Sk za každú stranu, najmenej 200 Sk za podanie, ktoré je návrhom na začatie konania a najmenej 50 Sk za ostatné podania, či už vo veci samej (napr. odvolanie) alebo za nemeritórne podania (napr. návrh na rozhodnutie o trovách konania).

... V ustanovení § 21 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov sa zaviedla pevná sadzba 20 Sk za každú aj začatú stranu vydaného textu. V porovnaní so súdnym poplatkom v položke 20a tento mechanizmus nie je možné označiť za znevýhodňujúci. Podľa jeho názoru dotknuté ustanovenie žiadnym spôsobom nezasahuje do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a nie je v rozpore s princípom právneho štátu, ktorý čerpá svoj základ v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

... Ustanovenie § 21 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov zabezpečuje účastníkom exekučného konania reálnu možnosť na uplatnenie práva nazerať do exekučného spisu a oboznamovať sa so skutočnosťami z neho vyplývajúcimi.“

Na výzvu ústavného súdu sa k návrhu generálneho prokurátora vyjadrila aj Slovenská komora exekútorov, a to prípisom doručeným ústavnému súdu 17. júla 2008, v ktorom uviedla:

„Manipulácia so spismi – vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisov za každú aj začatú stranu vydaného textu nie je úkon, ktorý možno porovnávať či stotožňovať s úkonmi účastníkov a ich zástupcov pri nazeraní do súdneho spisu v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

... Odpisy a potvrdenia vydávajú exekútori zo spisov uložených v kancelárii exekútora, t. j. na úrade, ktorého náklady na prevádzku znáša v plnom rozsahu exekútor, na rozdiel od súdov, kde sa na prevádzku poskytujú nemalé štátne finančné prostriedky. Na prevádzku zo štátu nedostávajú finančné prostriedky ani banky, ktoré si však za jedno potvrdenie – poskytnutie súčinnosti o účte povinného podľa ustanovenia § 34 ods. 5 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, účtujú tisíc a viac slovenských korún.“

III.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s ústavou.

Podľa čl. 1 ods. 1 prvej vety ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Napadnuté ustanovenie znelo v čase podania návrhu navrhovateľa ústavnému súdu takto:

„§ 21

Odmena za manipuláciu so spismi

Odmena za

a) vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisov za každú aj začatú stranu vydaného textu je 100 Sk...“

Po nadobudnutí účinnosti vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 141/2008 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 405/2006 Z. z. (teda po 1. máji 2008), napadnutie ustanovenie znie takto:

„§ 21

Odmena za manipuláciu so spismi

Odmena za

a) vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisov za každú aj začatú stranu vydaného textu je 20 Sk...“

Podľa § 27a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení, ktorý bol zavedený vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 141/2008 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 405/2006 Z. z., „*V exekučných konaniach začatých do 30. apríla 2008 patrí exekútorovi odmena podľa doterajších predpisov*“.

Ústavný súd v zhode so svojou skoršou judikatúrou (a ostatne aj v zhode so stanoviskami navrhovateľa i ministerstva) konštatuje, že nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí, vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku, je podľa stabilnej judikatúry súdu (PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00) súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy sa nemôže skončiť len vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (I. ÚS 5/00). Obdobne sa výkon súdneho rozhodnutia chápe ako súčasť práva na spravodlivý súdny proces aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd sa stotožňuje s navrhovateľom aj v tom, že do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru patrí aj právo každého oboznámiť sa so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre jeho vec, vrátane práva nazeráť do spisu a robiť si z neho odpisy a fotokópie.

Právo na prístup k súdu zahŕňa zákaz vytvárať neprimerané prekážky v prístupe k súdu. Tento zákaz okrem iného vyžaduje od štátu, aby nevytváral také procesnoprávne podmienky, ktoré sťažujú prístup k súdu, teda prekážky, ktoré by marili účel práva na súdnu ochranu, neboli by odôvodnené sledovaním legitímneho cieľa a súčasne by nespĺňali podmienku spravodlivej rovnováhy medzi použitými prostriedkami a sledovaným legitímnym cieľom. Inak takéto prekážky obmedzujú prístup k súdu v jeho podstate a treba ich považovať za nesúladné nielen s čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale aj s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy.

Právo na súd nie je absolútnym právom ani v jeho chápaní Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“), pretože môže podliehať rôznym obmedzeniam, keďže právo na prístup k súdu si už svojou samotnou podstatou vynucuje reguláciu štátom. Európsky súd pre ľudské práva už rozhodol v niektorých prípadoch, že najmä tam, kde sa dané obmedzenia tohto práva vzťahovali na podmienky prípustnosti odvolania, alebo tam, kde záujem spravodlivosti vyžadoval, aby sťažovateľ v súvislosti so svojím odvolaním

zložil záruku za náklady, ktoré poniesie druhá strana konania, môže byť prístup jednotlivca k súdu alebo tribunálu podrobený rôznym obmedzeniam, vrátane finančných (rozsudok vo veci Brualla Gómez de la Torre v. Španielsko z 19. decembra 1997, § 33, rozsudok vo veci Tolstoy – Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo z 13. júla 1995, § 61 a nasl.). Európsky súd pre ľudské práva pripustil, že môžu existovať prípady, v ktorých budúca strana sporu musí najprv získať povolenie pred tým, ako jej je dovolené podať žalobu (rozsudok vo veci Ashingdane v. Spojené kráľovstvo z 28. mája 1985, § 59). Vo všetkých týchto prípadoch sa však EŠLP uistil, že aplikované obmedzenia nezužujú prístup poskytnutý sťažovateľovi takým spôsobom alebo v takej miere, že bola narušená samotná podstata práva na prístup k súdu. Európsky súd pre ľudské práva v týchto súvislostiach zdôraznil, že obmedzenie prístupu k súdu alebo tribunálu nebude zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 dohovoru, ak nebude sledovať legitímny cieľ a ak nebude existovať primeraný vzťah proporcionality medzi použitými prostriedkami a legitímnym účelom, ktorý má byť dosiahnutý (rozsudok vo veci Tinnelly a Sohn Ltd. a ďalší a McEldulff a ďalší v. Spojené kráľovstvo z 10. júla 1998, § 72).

Cieľom zavedenia ustanovenia zakladajúceho právo exekútora na odmenu za vyhotovenie odpisu alebo potvrdenia zo spisu bolo vytvoriť takú právnu úpravu, ktorá by umožňovala súdnemu exekútorovi vyhotovovať odpisy alebo potvrdenia zo spisu na žiadosť účastníka bez toho, aby náklady plnenia takejto povinnosti súdny exekútor znášal sám. Obdobný bol prístup zákonodarcu i vo vzťahu k súdom, ktorým takisto umožňuje platná právna úprava v prípadoch vydávania odpisov alebo potvrdení zo súdnych spisov účtovať za ich vyhotovenie odplatu účastníkom konania. Takýto cieľ, teda vo všeobecnosti zabezpečenie chodu justície, ktoré sa v danom prípade premieta do potreby zabezpečenia fungovania systému núteného výkonu rozhodnutia prostredníctvom štátom poverenej osoby - súdneho exekútora a jeho úradu, je nevyhnutné považovať za cieľ legitímny.

Preto zavedenie odmeny súdneho exekútora za vyhotovenie odpisu alebo potvrdenia zo spisu nemožno považovať apriorne za obmedzenie prístupu k súdu, a teda za porušenie čl. 1 ods. 1 prvej vety, čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ako vyplýva z podaní navrhovateľa a jeho argumentácie, ani navrhovateľ nespochybňuje samotnú legitímnosť cieľa ustanoviť odmenu exekútora v oboch prípadoch, poukazuje však na to, že niet spravodlivej rovnováhy medzi výškou odmeny exekútora a týmto legitímnym cieľom, teda viazaním vydania odpisu alebo potvrdenia zo spisu súdnym exekútorom na zaplatenie odmeny vo výške 20 Sk za každú aj začatú stranu textu, a to aj po nadobudnutí účinnosti novely vyhlášky pre konania začaté po 1. máji 2008.

Preto sa ústavný súd sústredil na posúdenie spravodlivej rovnováhy medzi sledovaným legitímnym cieľom a napadnutým ustanovením, ktoré zakladá právo na odmenu súdnemu exekútorovi vo výške 20 Sk za každú aj začatú stranu vydaného textu.

Navrhovateľ v tejto časti svojho návrhu argumentoval tým, že účastník exekučného konania nemá možnosť získať fotokópie z exekučného spisu za primeranú úhradu obdobne, ako to upravuje Občiansky súdny poriadok v § 44 ods. 1, čo môže mať za následok, že náklady účastníka exekučného konania za vyhotovenie fotokópií dokumentov z exekučného spisu v rozsahu napr. 100 a viac strán potom predstavujú niekoľko tisíc slovenských korún. Celý úkon exekútora pritom spočíva len vo vyhotovení fotokópií dokumentov a potvrdení zo spisu, no suma 20 Sk za jednu stranu fotokópie z exekučného spisu predstavuje približne 10-násobok sumy účtovanej súdom podľa § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a to napriek tomu, že aj exekútor sa podieľa na výkone súdnej moci obdobne ako všeobecný súd a účastník u oboch realizuje identické právo.

Ministerstvo naproti tomu argumentovalo, že pri porovnaní vecných nákladov vynaložených na vyhotovovanie odpisov a potvrdení zo spisu na súde a u súdneho exekútora existuje rozdiel v časti tvorby týchto nákladov, keď všeobecné súdy účtujú síce účastníkom za vyhotovenie jednej strany fotokópie zo súdneho spisu poplatok v rozpätí od 2 Sk do 8 Sk, avšak táto suma je vytvorená iba z časti nákladov, ktorými sú len náklady na papier a na toner, no u súdneho exekútora do týchto nákladov priamo vstupujú aj ďalšie náklady spojené s odborným, organizačným a technickým zabezpečením exekučnej činnosti, najmä pokiaľ ide o mzdy a odvody pre zamestnancov, na ktoré exekútor vynakladá iba vlastné finančné prostriedky, čo sa nutne premieta aj do vyšších poplatkov za vydávanie

odpisov a potvrdení z exekučných spisov.

Ústavný súd nemá dôvod pochybovať o správnosti údajov poskytnutých ministerstvom, pokiaľ ide o výšku odplaty, ktorú vyžadujú všeobecné súdy za vyhotovovanie kópií zo spisov všeobecných súdov, a preto vychádza z toho, že sumu 20 Sk za vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisov za každú aj začatú stranu vydaného textu exekútorom treba považovať za primeranú práve s ohľadom na skutočnosť, že táto suma má pokryť všetky náklady súdneho exekútora vynaložené na túto činnosť v rámci chodu celého exekútorského orgánu.

Preto ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté ustanovenie, pokiaľ ide o výšku odmeny súdneho exekútora za vyhotovenie odpisu a potvrdenie zo spisu, nenarúša princíp spravodlivej rovnováhy medzi výškou odmeny a sledovaným legitímnym cieľom.

Vo vzťahu k argumentom navrhovateľa považuje ústavný súd za nevyhnutné ďalej uviesť:

Prekážkou prístupu k súdu vo svojej podstate je najmä taká prekážka, ktorá bráni samotnému meritórnemu prejednaniu práva uplatneného účastníkom pred súdom a jeho vypočítaniu súdom. O takýto prípad išlo aj vo veci Kreuz v. Poľsko prejednáwanej ESĽP na základe sťažnosti č. 28249/95 (na ktorú poukazuje navrhovateľ vo svojom návrhu), v ktorej ESĽP založil svoje rozhodnutie na zistení, že z dôvodu zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh v súdom stanovenej výške sťažovateľ nikdy nebol vypočítaný v súvislosti so svojou kauzou súdom, čo narušilo samotnú podstatu jeho práva na prístup k súdu (rozsudok vo veci Kreuz v. Poľsko z 19. júna 2001, § 66).

Na rozdiel od uvedeného prípadu, namietané ustanovenie a v ňom obsiahnuté obmedzenie, nemá priamu súvislosť s meritórnym prerokovaním veci do tej miery, aby mohlo ísť o odmietnutie práva na prístup k súdu v jeho podstate, a hoci napadnuté ustanovenie obmedzuje toto právo účastníka uhradením odmeny súdnemu exekútorovi za vyhotovenie odpisu alebo potvrdenia zo spisu súdnym exekútorom, nijako zásadne

neobmedzuje účastníka v možnosti oboznámiť sa s obsahom spisu, prípadne robiť si z neho výpisky, a takto nadobudnúť dostatočnú vedomosť o obsahu spisu. Navyše napadnuté ustanovenie sa môže stať nepoužiteľným v prípade, ak dôjde k vyhotovovaniu odpisu zo spisu samotným účastníkom za použitia jeho technického zariadenia.

Ústavný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti uvádza, že napadnuté ustanovenie nie je takou prekážkou pre účastníka v prístupe k súdu, ktorá obmedzuje jeho právo na prístup k súdu v jeho podstate, a nie je ani narušením spravodlivej rovnováhy medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom, ktorý ústavný súd považuje za legitímny, a preto dospel k záveru, že napadnuté ustanovenie nie je v rozpore s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 46 ods. 1 ústavy a ani s čl. 6 ods. 1 dohovoru, a návrhu generálneho prokurátora nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2008